

Než nakreslím oblouk kolem Slunce

Za mých časů

(říkával dědeček, to ještě chodil

za mých časů sedával už opatrně)

To my sedali u dveří, a za nima mráz

Kontruju, nezatopím, a bude taky zima

Jak za mých časů voněla tráva

Si už ale děda nevzpomíná

Jak jsem chodila do školy úplně v opojení

(Na to můj děda)

Tos byla zdráva!

A já na to, že tím to není

Přece se neztratí půlka Hanky

sotva si opíše slůvko do písanky

To byly časy: ideálně pláču

Sluníčko na nebi a mandle

bez koláčů

(sotva si vybavím, jak Spejchlíková odjížděla

a v létě mi tak odvezla i Vítka a jeho sbírku

Kačera Donalda)

Dědo! Za mých časů!

Když jsem tu brečela

To jsi mi seškrábnul smutek

z hlasu

Aniž bych musela do Prahy

já bych tam – já bych tam ne-je-la!

Do bytu Do schodů

Metrem a výtahy

Táhnu se za svojí kariérou

Ach dědo, ty tak strašně vržou dveře...

PROSÍM a sháním štafle

My všichni, co se máme rádi

napíšu na nebe Putujte, prosím dál

Vesmírem mého mládí

Hana Šustková

2. místo v kategorii poezie